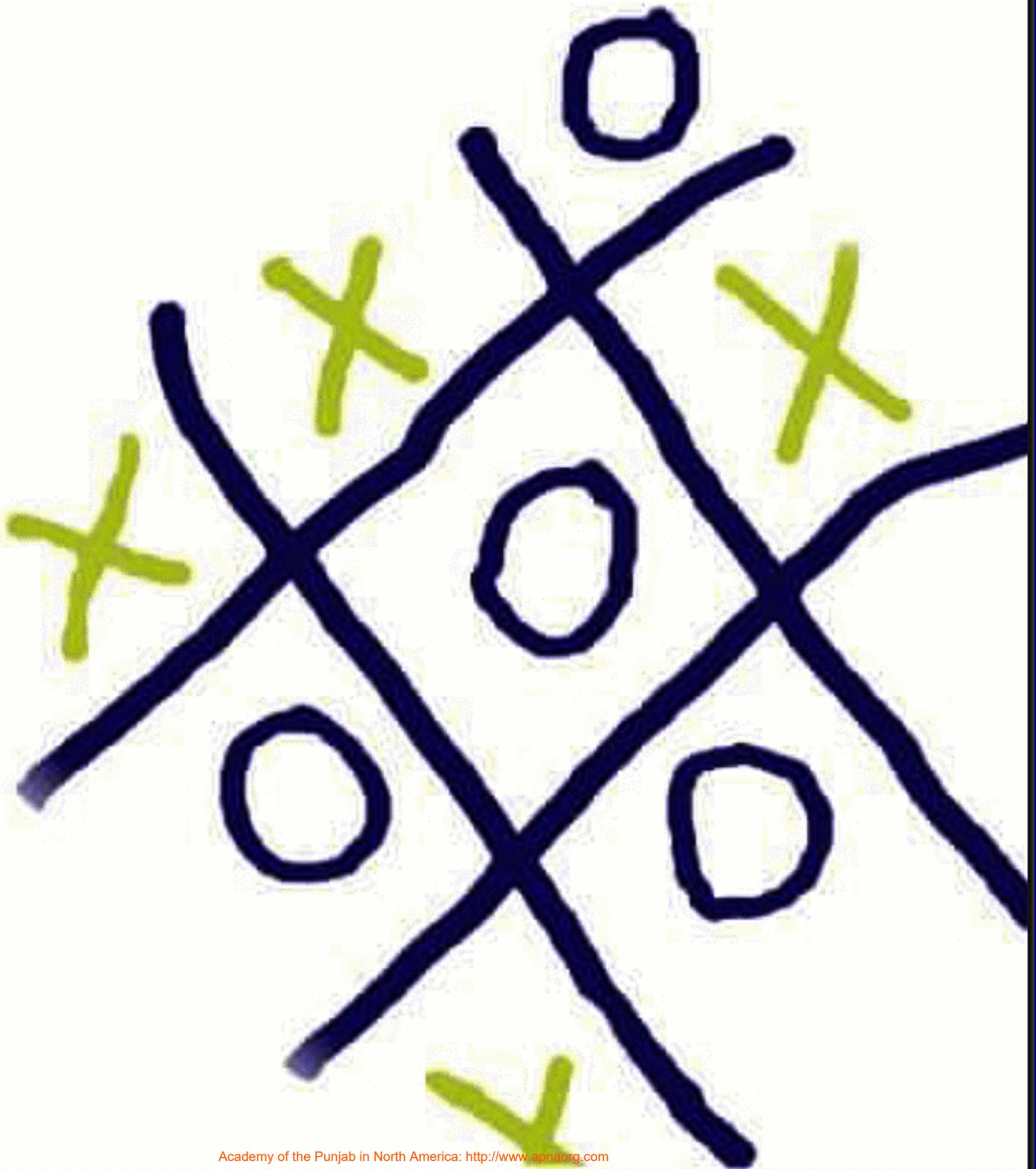

سیرت بھین
چلی

انجم قریشی

میں لبھن چلی

انجم قریشی

سچیت کتاب گھر

چوک گنگارام ہسپتال، لہور

بھ حق راکھویں

پہلا پور: نومبر 2002

مکھ پتا: مارہ ہاشی

meinlabhanchalli@yahoo.com

مُل: -/100 روپیہ

سچیت کتاب گھر

11- شرف مینشن، 16- کونینز روڈ، لہور

فون: 6308265 ای-میل: suchet2001@yahoo.com

چھاپے خانہ: شرکت پریس، لہور

شکر وندی

ظفر اقبال

محمد تحسین

تے

طارق اعظم

SUPREME
PUNJCHAWI.COM

13	میں لبھن چلی	1
14	اوکھا ویلا	2
15	اک ہور سوئی	3
17	وراگ	4
18	پلانگھ	5
19	ٹاؤ	6
20	تینوں پیار میں کج دا کرنی آں	7
22	چیوندا رہو	8
23	وکھری راہ	9
24	گروی پنجابن	10
25	بجر آزار ہزار	11
26	صدتے جاواں	12
27	منتر	13
28	تتوی	14
29	اپنے آپ نال	15
30	دریافت	16
31	اک بالڑی	17
32	چانگھراں	18
33	تیرے گھر	19

34	بازی (1)	20
35	حالیں رات لنگھانی ہووے گی	21
37	مالا ماتم اے	22
39	بازی (2)	23
40	پیار بُرا	24
42	دل کردا گیا	25
44	سوکن	26
45	ٹور	27
46	بھن	28
47	حالیں نہیں	29
48	چھلتر	30
50	جیہڑی لنگھ جاوے	31
51	مندی	32
52	ولن	33
53	متر	34
55	تروکننا	35
56	اکوای گل	36
57	ڈاکٹر	37
58	نی مائے	38
62	چٹا وال	39
63	جھوٹھیاں	40
64	سُنخیاں دوپہراں	41
65	جھونگا	42
67	ہڈاسا	43
68	دوسطرہ	44

69	جانچ	45
71	ہنیری	46
74	وین	47
75	پہلا معشوق	48
76	بھوریاں	49
77	ورتاویاں دی رسوئی	50
79	ابو کابل	51
81	کرلاں گے	52
82	بجر دی پہلی	53
83	لوڑ	54
84	میانی صاحب	55
85	ا-ل-م	56
86	دوسطرہ	57
87	ٹپے	58
88	بُکل	59
90	ان چیتے	60
91	نہیں ہوندا	61
92	دوسطرہ	62
93	ماہی	63
94	دوسطرہ	64
95	پگھریاں	65
96	دوسطرہ	66
97	اللہ سائیں	67
98	قیدی	68
99	کسے پاسے لگ	69

100	چنڈال	70
102	ووہٹی	71
103	بھٹھی	72
104	ویگ	73
105	سیال دے ڈھول	74
107	کلی	75
108	بھک منگی	76
110	ٹاکرا	77
111	وچھوڑا ساک	78
112	ڈھیٹھ	79
113	وٹہ سٹہ	80
114	جی آیاں ٹوں	81
116	دوسٹرہ	82
117	کنجر	83
118	جگنی	84
122	دوسٹرہ	85
123	کیہ دساں	86
124	دوسٹرہ	87
126	پنچاں دے ناں	88

میں لبھن چلی

تیرے بجر دے رنگ دا چولا پا کے

اینا پنڈا کٹ آئی آں

چُنی، جھگا، سٹھن، جُتی

سبھ رستے وِچ سٹ آئی آں

اوکھا ویدا

ایہہ رجن والی بھکھ نہیں
ایہہ گزن والا دکھ نہیں
جیویں پیر جیہی سٹ پچھوں رہ جائے
ایہہ چاء نہیں اوہ جیہڑا لہہ جائے

ایہہ دن والی گل نہیں
ایہہ کڈھن والا ول نہیں
جیویں ہڑکے ماں نیانے نوں
میں تانگھاں یار سیانے نوں

اک ہور سوہنی

میں پیار کرن توں گئی مترا
 میں جیون مرن توں گئی مترا
 دے اپنے بُو ہے وڑن مترا
 میرے ننگے پیر سڑن مترا

کیہ روگ میں ایہہ لائیٹھی آں
 ہر شے توں دُور جا بیٹھی آں
 تیری چھاں تھلے جے آ جاواں
 ہر سکاھ نوں اج ہنڈھا جاواں

چنگا ہوندا جے میں اڑ جاندی
 جدوں وچھڑیا ایں سولی چڑھ جاندی
 ساری دنیا نال میں لڑ جاندی
 ساڑ دیندی تے آپوں سڑ جاندی

تیرے دُور دیاں دے وچ ڈیرے
 توں خالی کر گیوں ایہہ ویڑھے
 بُھلاں میں سُکھ کیہڑے کیہڑے
 نہیں یاد وی تیری ہُن نیڑے

گجھی لائی آ سٹ ماہی
 نہیں چین کسے کروٹ ماہی
 میری جنڈری رول نہ سٹ ماہی
 آ مل جا آ جا جھٹ ماہی

ہُن سوچیا اے ایہہ کر جاواں
 گجھ کھا کے ماہی میں مر جاواں
 تیرا کیویں وچھوڑا جر جاواں
 کنج کچے گھڑے تے تر جاواں

وراگ

جدوں دا لگیا تیرا وراگ وے ماہی
 جاگے بھاگ
 کوئی لگن نہ لاگ اے
 بس اکوای راگ اے
 مینوں لگیا تیرا وراگ اے

باشک ناگ اے
 (جیہڑا تیرا وراگ اے)

زہر دا نشہ اے قہر دا نشہ ماہی
 ہن ایہنے کتھوں لتھنا اے
 جے لکھی ہوئی، خورے بچ جاواں
 نہیں تے جیونا وی تے مرنا اے

پلانگھ

دل نمانے نوں لکيا ٹھورا
 ازلاں توں سہہ سہہ وچھوڑا
 ہتھ رکھ دے کنڈتے سہار لے تھوڑا،
 تر جائے بیڑی

خوشی دا مونہہ کدی تکیا نہیں
 غم بُوہیوں وڑنوں جھکیا نہیں
 سواں راتیں ایہہ ہوسکیا نہیں،
 ہے مشکل میں سہیڑی
 ہور نہیں ہُن میتھوں جین ہوندا
 ساہ لینا وی جیویں تہین ہوندا
 تیرے قول تے ای جے یقین ہوندا،

فیر کمی سی کیہڑی

کوئی مینوں میرے جیہا پیار کرے
 میرے نال چے میرے نال مرے
 چتن دیوے مینوں آپ ہرے،
 پر ایہہ قسمت نہیں میری

ٹاؤ

جے میں تے میرا پیو اکٹھے جوان ہوندے
 تے میں کدی کسے ہور نال پیار نہ کردی
 جے اوہنے شگناں والی رات میرا گھنڈ چکيا ہوندا
 جے میری گودی اوہدا بال ہوندا
 تے میں اپنی ماں نال نہ لڑی ہوندى
 میرے پیو جیہا سوہنا کوئی نہیں ہونا

تینوں پیار میں کنج دا کرنی آں

تینوں پیار میں انج دا کرنی آں

جیویں کولا اگ اچ سڑے

جیویں ورھیاں تچھوں رُسیا ماہی

شاماں پیاں بُوہیوں وڑے

تینوں پیار میں انج دا کرنی آں

جیویں لاه کڈھدا اے کوئی

جیویں شکر دوپہریں چھاں پپل دی

جیویں بھر سردی وچ لوئی

تینوں پیار میں انج دا کرنی آں

جیویں بھکھا لبھے تندور

جیویں سکے ہوئے انب دے بُوٹے نال

اک دم لگ جائے بُور

تینوں پیار میں اینج دا کرنی آں
 جیویں بچہ آکھے ماں
 کال وِچ جیویں اڈیک بدّل دی
 جیویں وچھا لبھے گاں

تینوں پیار میں اینج دا کرنی آں
 جیویں سٹ تے ہووے نکلور
 جیویں تے نون پانی لبھ جائے
 گھڑا ہووے نواں نکلور

تینوں پیار میں اینج دا کرنی آں
 جیویں میری اپنی جان
 جیویں رستہ بھلیا ہوئے بندہ
 تے کن وِچ پئے جائے اذان

تینوں پیار میں اینج دا کرنی آں
 جیویں ہور کسے نہیں کرنا
 تیرا دل رکھن دی خاطر
 داء چتیا کسے نہیں ہرنا

جیوندا رہو

بھکھاں کٹ کٹ پلرنا ایں
تینوں میں وی کھان نون نہیں دینا
پالا، لو، تریل وی سہہ ہن
کوئی لیرا پان نون نہیں دینا

جاگ جاگ کے وادھے پیا ایں
سون دی تینوں لوڑ نہیں
ہاسے بھل، لا پانی رو رو
رہو ہراتے کوئی تھوڑ نہیں

وکھری راہ

ہو کوئی نہیں چچا فیر
 جدوں دل دیندا اے اذان
 سجدے نوں سجدے کرنی آں
 رکھ کے وچ قرآن
 مٹلاں نال اساں گل نہیں کرنی
 اوہدا اپنا اے دین ایمان

گڑی پنجابن

دھور بڑی سی گڑی پنجابن سبھ نوں وختا پا گئی
 پڑ وچ آ کے گدھا پا کے سبھ دے دل تے چھا گئی
 ہو کے بھردے شہر دے مُنڈے لانبو اجیہا لا گئی

اوہ تے ہوش بھلائے اوہ تے صبر ازمائے
 اوہدی ٹور اے عذاب جیویں مُردا چناب
 اوہدے مکھڑے تے تیل جیویں پھل گیا کھل
 اوہ تے اڈدی پتنگ اوہدا نچے انگ انگ

اوہدے سینے وچ دل کھندی پتے رل مل
 جدوں نظراں ملائے جیویں تیر چلائے
 اوہدا سونے جیہا رنگ مُنڈے رہ گئے نین دنگ
 سارے کردے نین ہائے کس پے گئے آں واہے

اوہدی اکھ اے شراب کم ہو گیا خراب
 اوہدی زلفاں دا ول جیہدا کوئی نہیں اے حل
 اوہ تے حور پری گل کردی کھری
 کدی کر دیوے ہاں اسیں مر جائیے تھاں

ہجر آزار، ہزار

نیناں تیریاں دی ڈولی چڑھ کے اُچی ہوئی ساں ذاتاں توں
 گل خورے کیہ ہوئی اے ایسی، گئے آں گلاں باتاں توں
 اینیاں شاماں لنگھایا مینوں کرب دے پُل صراطاں توں
 لکھاں رُلی میں گلیاں وچ دن سوا نہیں اُتے راتاں توں

پر تیں گا توں خبر نوں میری حالیں وی اے مان
 پڑچی گئی آں تانگہ تیری وچ اڑ گئی نگے جان
 دنداں تھلے جیہ میں دتی کوئی جائے تینوں منان
 بھر چلے نہیں آس دے کنگر کر مُشکل آسان

تانگھاں دے وس پا گیا ایں ماہی چھڈ کے مینوں اُرار
 جھولی میری وچ پا کے ہسوکے آپے تر گیوں پار
 تیں توں تھردی ہوئی آں ماہی ہوئی آں ڈاڈھی خوار
 میں نبھاگی رُڑھ چلی آں ہجر آزار ہزار

صدقے جاواں

میری کوئی نہ ماہی من شرط
 میری لاہندا جا تُوں پرت پرت
 مینوں ہتھاں بانہواں نال ورت
 مینوں اپنیاں ساہواں نال ورت
 مینوں ساریاں چاہواں نال ورت

میں نچدا مور ہوئی ماہی
 میں تے اپنی چور ہوئی ماہی
 میں ہور توں ہور ہوئی ماہی
 میں تیری لوڑ ہوئی ماہی
 تُوں پتنگ میں ڈور ہوئی ماہی

مینوں محرم، نا محرم وی تُوں
 میری جرائنت، میری شرم وی تُوں
 میرے اُتے قہر تے کرم وی تُوں
 میری نیکی میرا جرم وی تُوں
 میری شان تے میرا بھرم وی تُوں

منتر

پرناں چکدا جاناں ایں مینوں چڑھدا جاندا رُوپ جبن
تیرے قابو وِچ اوہ منتر اے کرے چھاں نوں دُھپ سُرُوپ جبن

یاد میری تے جد آندا اے تیرے ناں دا بُور جبن
دل ولٹوہے بھر جاندا اے رب دا سبھرا نُور جبن
چاہ تیری مینوں بھن دیندی اے ہو جانی آں چُور جبن
کدی توں مینوں مل جائیں تے ادھ ہو جائے پُور جبن
عشق تیرے دی چھب اے نہیں تے میں نہیں ساں کوئی حُور جبن
جے ہووے وس میرے تینوں لے جاں سبھ توں دُور جبن

پرناں چکدا جاناں ایں مینوں چڑھدا جاندا رُوپ جبن
تیرے قابو وِچ اوہ منتر اے کرے چھاں نوں دُھپ سُرُوپ جبن

تڑی

حالیں نیانا اے دل تڑی دا
 تیرے ہتھ اے دل تڑی دا
 چڑی دا بوٹ اے دل تڑی دا
 ہويا سودائی اے دل تڑی دا
 بڑا نمانا اے دل تڑی دا

بھکھا لینجھ اے دل تڑی دا، یاد تیری نال رجدا نہیں
 رس پندا اے پھٹ ہجر دا، کھرینڈ ایس تے بجھدا نہیں
 شیشہ تک کے اک جانی آں، پایا لایا سجدا نہیں
 سینے اندر ہو دا عالم، تار کوئی وی وجدا نہیں

سکنے پا دتا اے ماہی
 پھٹکن کر دتا اے ماہی
 چھوڑے لاه دتے نیں ماہی
 چھانی کر دتا اے ماہی
 پٹھا ٹنگ دتا اے ماہی
 چھٹ کے سٹ دتا اے ماہی
 ایس وچھوڑے نے

ہنجوں ڈھیراں ہن عشق وچ ہاسے تھوڑے نیں
 ڈکے اتھرو کئی واریں کئی وار میں روڑھے نیں
 لیکھ ملا کے کس دے نال، دل کتھے جوڑے نیں

اپنے آپ نال

میرا میتھوں میل کرانا این مینوں پیارا این تُوں تاں کر کے
میری جھولی کنی بھر گئی اے ہر شے نوں تیرے ناں کر کے

چاہواں نال ہو گیا اے قیدی میرا اپنا آپ
دل تے پے گئی ابدان لئی اوس اک لمحے دی چھاپ

راس نہیں آئی کدی وی تُوں ہر وار مزہ میں چکھیا اے
کوئی نہ ہويا کر بھنا تیرا ناں خوشی جو رکھیا اے

دریافت

کل میں ورھیاں پچھوں
اپنے سگے مامے نون جد ملی
تے میں جاپیا

کہ روندیاں روندیاں کسے دے گل لگ جان وچ
تے کسے دے گل لگن تون مگروں روپین وچ
کیہ فرق اے

اک بالڑی

اک بالڑی وسدی میرے اندر کوئی توتلی بولی بولے
لیہنوں رتجھ اے پینگھ ہلاریاں دی تے منگدی اے گڈیاں پٹولے

آپے اکھاں میٹ کے لگ جاندی کدی پاندی گھمن گھیرے
جد کچی نیندرے اٹھ بہندی جا گل لگ جاندی تیرے

حالیں سدھراں لیہنوں سدیا نہیں نہ لیہنوں اچن چائے چاء
لیہنوں دس نہ پایو متاں دی کتے لوے نہ ہوش وٹا

ہور کسے دی گل نہیں سندی ایہہ بس تیرے آکھے لگدی
توں کہویں تے گنھ کے ہاسے اپنے لاوے بُرکی غم دی اگ دی

چانگھراں

سرتوں لے کے پیراں تیکر
پے گئی اے تریڑ
تے ہُن
چانگھراں دا شور باہروی آن لگ پیا اے
جیویں بیماری دا زور جدوں
عقیق دے وسوں باہر ہو جائے
تے اوہ پھٹ پندا اے
یا روگ نہیں رہندا
یا فیر روگی

تیرے گھر

میںوں بہن دی تھاں کوئی لہدی نہیں
 تیری دھرتی میرے رب دی نہیں
 ایہو سوچ میری اے سبھ دی نہیں

ہر بُو ہے اگے کندھ جیویں
 ہر باری باہروں بند جیویں
 ہنجواں دی پے جائے تند جیویں

جے میں ادھے رستیوں مُرد جاندی
 ساہواں دی پنڈ وی تھرد جاندی
 تے میں اپنے آپ نال جُڑ جاندی

بازی (1)

لوڈھے ویلے دی اڈیک سی رات پے گئی
بازی جتی ہوئی سی مات پے گئی
گل لگی ہوئی سی جھات پے گئی
میل اسی جاندے ذے ذات پے گئی

حالیں رات لنگھانی ہووے گی

حالیں رات لنگھانی ہووے گی
کوئی گل سُنانی ہووے گی
اک چھمی پانی ہووے گی

اوہ تانگھ پرانی ہووے گی
پر ماہی میں نہیں ہوواں گی

مینوں کول بٹھا کے تکن دی
تک تک کے مینوں رجن دی
نال میرے بچھ گھٹن دی

اڈیک نمائی ہووے گی
پر ماہی میں نہیں ہوواں گی

ہر دُکھ وی مگروں لہہ جائے گا
ہاسہ ہنجواں نال کھیہہ جائے گا
ہر چٹھا سدھا پئے جائے گا

ہر سوچ سیانی ہووے گی
پر ماہی میں نہیں ہوواں گی

جھولے پہلاں تے ڈولن گے
 پنچھی باغاں وچ بولن گے
 سکھاں نوں جانی پھولن گے

نقدیر منانی ہووے گی
 پر ماہی میں نہیں ہوواں گی

توں اپڑن والا ہوویں گا
 پنچ کے توں وی روویں گا
 میرے وی ہجر نوں ڈھوویں گا

میری قدر پچھانی ہووے گی
 پر ماہی میں نہیں ہوواں گی

مولا ماتم اے

دلِ کر دا اے
تیرے نال رہواں
تیرے کول بہواں
تیرے دکھ سہواں
دلِ کرن دیاں؟

میں چاہنی آں
تیرا پیارِ ملے
نہ ہونِ گلے
پھٹ رہنِ سلے
میں چاہندی رہواں؟

میں سوچنی آں
جدوں نکلے جان
میں ایہو کہواں
میں تیری ساں
میں پئی سوچاں

کاڈھ کڈھی بڑی
 راتیں سوندی نہیں
 پیریں پوندی نہیں
 موت آوندی نہیں
 حالیں کڈھدی رہواں؟

میں کھڑی آں
 کا سے پندا نہیں
 ایدھر ویہندا نہیں
 خیر دیندا نہیں
 میں کھڑی رہواں؟

توں سُن لوں تے
 دینہہ راتیں چڑھے
 میرے بوہیوں وڑے
 میرے نال لڑے
 توں سندا نہیں

مولا ماتم اے
 تانگھ یاردی
 بھکھ یاردی
 نگاہ جاندی وار دی
 میں کرنی آں

بازی (2)

اُچ اُنگ تے ذات دے نال
 صبح دوپہر تے رات دے نال
 ہاسہ سوچ گل بات دے نال
 بازی چک لئی مات دے نال

پیار بُرا

تیرے ویڑھے تے گھرے نال پیار بُرا
 ماہی پیار بُرا ماہی ڈھیر بُرا
 دل ہر ویلے اودھرنوں ٹرے
 جدھر ویڑھا تیرا جتھے تیرا گھرا

وچھڑے یار دی اڈیک عذاب
 اڈیک عذاب ماہی بھیڑا عذاب
 مُرد مُرد کے پچھے تک تک کے
 رہندی گھوہندی چند وی کر لئی خراب

تیری اکھ دے وال نوں سمجھنا اخیر
 سمجھ دی اخیر ماہی سوچ دی اخیر
 لوکی وچارے چارے جان دے
 ایہنوں تاڑنا پندا اے لا کے نظیر

اوکھی راہ تے ٹرن دا شوق اے زہر
 نیلے رنگ دا زہر ماہی ایسے رنگ دا زہر
 ٹرن ایس تے گولے دل والے
 مُخدا اے لیہناں تے ات دا قہر

تیرے ویڑھے دیاں اٹاں ہونیاں مینہہ وچ لال
 لال اٹاں دا کال ماہی، کال جیہا کال
 کھروے وان دی منجی ڈاہ کے
 لمی پے گئی آں تیرے نال

دلِ کردا گیا

دلِ کردا گیا

دلِ جردا گیا

دلِ ہردا گیا

دلِ مردا گیا

میں لیندی رہی

میں رہندی رہی

میں پیندی رہی

میں سہندی رہی

توں وڑیا نہیں

توں لڑیا نہیں

توں اڑیا نہیں

توں کھڑیا نہیں

توں چاہیا نہیں
 توں آیا نہیں
 توں چایا نہیں
 توں ڈاہیا نہیں

ہُن ٹوہنا کیہ
 ہُن کھونا کیہ
 ہُن رونا کیہ
 ہُن ڈھونا کیہ

روح ہس گئی اے
 روح لس گئی اے
 روح پس گئی اے
 روح رس گئی اے

سوکن

سرگھی ویلے
تیری سوچ ورگی اک عورت
مینوں جگا دیندی اے

ٹھردا اے پنڈا کدی
کدی اگ لگ جاندی اے
پاسے بھردیاں دینہہ چڑھدا اے
تے رب دے ٹورنال
ہنیرا مڑھیا جاندا اے

بانگاں دے شور وچ
میں اپنی ہوش دا چلھا بال کے
حوصلے دی کارہنی وچ
جکراتے پا دینی آں

نور

میں ایہہ تے کدی وی نہیں چاہیا
 کہ تینوں قابو وِچ کراں
 کیوں جے توں قابو وِچ آن والا ہوندوں
 تے میں تینوں چاہندی ای نہ
 میں تے بس چاہیا اے
 قابو کرنا نہیں چاہیا

بھن

تاکھ دی بھن
بڑی زہری اے
نمی نمی پڑ نال
لُوں لُوں ہنہ گیا اے
پر میں ہُن ہاہ نہیں بھرنی
میں اپنے آپ کولوں نس کے
تیتھوں دُور ہون دی راہ لبھ رہی آں
میں ہف گئی آں
پر تھکی نہیں

حالیں نہیں

میں اپنیاں گلاں سُن سُن کے
 ہواں دیاں تاراں اُن اُن کے
 رون ہاکی ہو جانی آں
 پر اتھرو کوئی وی نہیں وگدا
 تانا کھچ کھچ کے رگ رگ دا
 اک نواں نمونہ پانی آں
 میں تیرے بُو ہے آنی آں

دل ڈرنوں حالیں گیا نہیں
 توں ماہیا میرے نال رہیں

میں ہون دا چچ جدوں سکھ لاں گی
 ناں اپنا آپے لکھ لاں گی

میں آپ کہواں گی ماہیا خیر
 ہُن جی سکھی آں تیرے بغیر
 پر حالیں نہیں

چھلتر

جدوں کدی گھر وچ کسے نوں
چھلتر چُجھی اے

تے اوہنے میرے توں کڈھائی اے
کہندے

توں خبرے کنج کڈھنی ایں پڑ ای نہیں ہوندی
تے نہ ای سانوں جاچ اے

جس دن میرے ہتھ وچ
چھلتر چُجھی تے

کیوں جو کسے نوں جاچ نہیں سی
تاں واسطے میں آپ آپنی چھلتر کڈھن دی کیتی
میں کھتی آں

تے چھلتر گھٹی وی ایسے ہتھ
بے ہتھ نال میں کیہ کرنا سی
جانوں ہتھ ہی نہیں پیا

تے سبھ دیاں چھلتریاں بنا پڑتوں کڈھن والی
نے

اپنی اُنگل لہو لہو کر لئی

STUDY THE
PUNJCHIANI.COM

جیہڑی لنگھ جاوے

جیہڑی لنگھ جاوے اوہ رات ای کیہ
 جیہڑی دس دتی اوہ بات ای کیہ
 جیہڑی سہہ لیتی اوہ مات ای کیہ

کیہ پیار اے اوہ جیہڑا کہہ کے لیا
 کم ہو جاندا اے سرتے پیا
 تیرا دکھ چندڑی دے نال رہیا

فیر دن چڑھیا اے نواں نواں
 اک وار میں دل نون دل دی کہواں
 تیرا ناں ساہ نال تن وار لواں

مُنڈری

چوری دی مُنڈری نوں ماہی سانجھ سانجھ میں رکھدی
گھر وِچ نواں اچار پیا میں اوہلے ہو کے چکھدی

ولن

جدوں دا ماہی نے مینوں اپنا ولن کیتا اے
میں اتھری ہو گئی آں

جدوں دا میں شیشہ تکنا چھڈیا اے
میں سوہنی ہو گئی آں

متر

مالک میرا رتبہ کیتا
 دتا صافے ورگا یار
 جد میں گھٹ الف دا پیتا
 تے چندڑی توں ودھ گیا پیار
 اک اک پھٹ ہجر دا سیتا
 ونڈ لیا اوہنے ادھا بھار

ویکھاں جد وی اوہدی اور
 ہووے فائدہ وِچ نقصان
 کسے ہتھیں اک واری ہور
 ڈھلی منجی دا داؤن
 پے گیا اے ساہواں دا شور
 خورے نکلسن لگی جان

ادھی پکی روٹی کھاون
پیڑ ہو یاں گر لاندے
تہمت لان توں کدی نہ جاون
یار دی مورت ڈھاندے
آلو بالی رمزاں لاون
بھید نہ کوئی پاندے

تروکننا

میری کال پئی چند اُتے
 جدوں تیری ذات دا تروکننا ہويا
 تے سُنکھاں نوں کھرن لئی تھاں تھڑ گئی
 تے میں جتھوں جتھوں تریڑی ساں
 بچھ گھتی

اکوای گل اے

جیویں میں دناں توں ہتھ مُونہہ نہیں دھوتا
 جیویں میرے وال لیکھاں نال بھرے نیں
 جیویں میرے پیر چکڑ نال لبرے نیں
 جیویں مینوں داتا صاحب وڑن دی اچھیا نہیں
 جیویں میرا لہندا کتے ہور ہووے
 جیویں ہنیں سر نہاتی نوں فیر سر ہو جائے
 جیویں میں اپنے سائیں دے نال جھوٹھ بولیا ہووے

..... اکوای گل اے

ڈاکٹر

جے توں ڈاکٹر ہوندوں
 تے تیری ہٹی اُکا نہ چلدی
 توں حال ایس طرحاں پُچھنا ایس
 جیویں اپنا حال کہہ رہیا ہوویں

جیویں توں پیر جہر کے
 تاپ سہہ سہہ کے
 اک گیا ہوویں
 توں حال ایس طرحاں پُچھنا ایس
 جیویں اپنا حال دس رہیا ہوویں

نی مائے

(1)

جاگ اج میرے نال نی مائے
دساں تینوں حال نی مائے

اڑکاں ہوئے وال نی مائے
کنج دا چڑھیا اے سال نی مائے

چندڑی میری سوہل نی مائے
کون اے میرا کول نی مائے

نہ باہل نہ ویر نی مائے
نہ مٹر نہ پیر نی مائے

کسے تے نہیں مینوں مان نی مائے
جان ہوئی ہکان نی مائے

دُکھ نال میرا جوڑ نی مائے
لیکھاں دا کیہ توڑ نی مائے

خوشیاں ہوئیاں ناس نی مائے
کیہ سی ایڈا خاص نی مائے

میں ساں کلی دھی نی مائے
توں کیتا ایہہ کیہ نی مائے

تینوں ساری خبر نی مائے
کیویں میں کیتا جبر نی مائے

کوئی نہ مینوں آس نی مائے
سُکھ تے دُکھ دی لاس نی مائے

ہڈیاں توں وکھ ماس نی مائے
دُکھ آئے مینوں راس نی مائے

پہڑ نہیں ہُن روگ نی مائے
کد توں رہی میں بھوگ نی مائے

رب سوہنا جے چاہے نی مائے
فیر توں گجھ واہے نی مائے

دل جائے میرا ڈول نی مائے
چپ بیٹھی ایں بول نی مائے

(2)

محرم دل دا دور نی مائے
ساہ ہوئے نیں پُور نی مائے

تانگھ نے بھن سٹیا نی مائے
ہجر جڑوں پٹیا نی مائے

ہنجواں دی اک تار نی مائے
وچھوڑے جیہا کوئی بھار نی مائے

پھٹ تے پھاہیا رکھ نی مائے
میں تے توں نہیں دکھ نی مائے

مرزے جیہا نہ ہور نی مائے
فیر توں مینوں ٹور نی مائے

دل جائے میرا ڈول نی مائے
چپ بیٹھی ایں بول نی مائے

(3)

ہر کوئی پاوے ول نی مائے
کوئی نہ دسدا حل نی مائے

سبھ دی اکھ وچ وال نی مائے
کیہنوں سناواں حال نی مائے

سینے اندر داگ نی مائے
کوئی نہ مینوں لاگ نی مائے

کوئی نہ ونڈے سکھ نی مائے
کوئی نہ ونڈے دکھ نی مائے

نہ مینوں نیندر آئے نی مائے
نہ ہن جاگیا جائے نی مائے

دل جائے میرا ڈول نی مائے
چپ بیٹھی ایں بول نی مائے

چٹا وال

پچے ہن پے گئے نیں نوں
 مترا سینے وچ جے رہویں
 ویلا کڈھ کے نیڑے بہویں
 جو میں لوواں توں وی لوویں

نال تیرے ڈباں گی تراں گی
 کوئی وی گل ہن میں نہ جراں گی
 جو نہ کہویں گا اوہ ای کراں گی
 فیروں تینوں چت کے رہواں گی

کوڈی دی ہوواں تے لکھ آں
 کدی نہ سوون والی اکھ آں
 ساریاں پچھلیاں کولوں وکھ آں
 تیرے سر وچ رب دی رکھ آں

جھوٹھیاں

جھوٹھیاں اکھاں نال دوائیں سچی گل دا یقین
 مینہہ پئی ہر وار اڈیاں میں تریڑی زمین
 نہ عذاب اے نہ ایہہ جوکھم جیونا نرا اے پیہن

سُنجیاں دوپہراں

ہُن کدی وی دوپہراں
 تیری تانگھ دی وںجھلی دی نہی تان تے
 ہلارے نہ لین گیاں
 پر ایہہ ہوندا تے سی

اپنے ای آپ

ماہیے گاندیاں دوپہراں

سٹیاں وچ دانہ پئے جان دی خوشی وانگ دوپہراں

نچدیاں، کلکار دیاں، گرلاندیاں اتھیریاں دوپہراں

چُپ چُپتے

جوگ تے شوگ ہنڈھانڈیاں سن

پڑتے آخر دے دھوانکھے رنگاں دے ٹھپے والی چادر نال

مُونہہ کج کے

نیند رلنگھا رہیاں نہیں

جھونگا

آ گلاں کرے، آ چتے ہرے
آ ڈپے ترے، آ جویے مرے

آ اتھرو ڈکے، آ ہاسے چکھے
آ شرماں رکھے، آ چن ول تکیے

آ تارے چھپے، آ دل دی سُنپے
آ ساں گنیے، آ سُننے اُنپے

آ خوشیاں ول ڈھکیے، آ پس وچ مکیے
آ دسے لگیے، آ چلیے رُکے

آ پیار نال سچے، آ تک تک رچے
آ اکھاں کچے، دُنیا نوں تچے

آگھلیاں بنیے، اک وار تے منیے
آبھناں بھنیے، آفیرتوں جیے

آصدقے جاییے، آسرتے بھاییے
آگدھے پاییے، آپنڈوساییے

ہلا سا

خوشیاں آئیاں رنگ رنگیاں
 گدھے پاندیاں ساریاں سکھیاں
 سارے رنگاں دیاں چڈیاں رنگا کے
 ایہناں ویرھے نوں اگ لائی
 رانگے پاویاں والی منجی
 میں وی چھاویں ڈاہی
 کالا جھگا، کیسری چننی، بھابو نال وٹائی
 نواں پراندہ پوا کے میں
 اج ڈھلی گت کرائی
 تلے والی جتی اُتے پھمن ہے اک لال
 تے خوشیاں دا نہیں کال

دوسطره

یاد دے ڈبے صبر دا ڈھکن
سرہوں دا ساگ تڑکا نہ مکھن

جاچ

میرے گھر کم کرن آلی عورت
 ہفتہ ہو یا اے ویاہ گھتی اے
 تین ورھیاں توں اوہ میرے پیراں دی
 مالش کردی اے، جھسدی اے
 گھر کم کرن والی مائی کولوں چاچی کرانا
 کوئی اچرج گل نہیں
 کدی تے مینوں ایہہ لگدا اے کہ
 مینوں پیراں تے مالش کران دا ایڈا شوق نہیں
 جتا اوہنوں کرن دا چسکا اے
 گھنٹہ گھنٹہ اوہ صرف پیراں نوں
 ملدی اے

گتیاں، اڈیاں، تلیاں، پباں نوں مل مل کے
 تھکیواں کڈھدیاں اوہنوں ورھے ہو گئے نیں
 میں تین چار دناں دا دھیان کیتا اے
 تے مینوں لگا بھئی نذیراں بے دھیانی وچ

سارا پیر چھڈ کے انگوٹھا مٹھی وچ لے لیدی اے

مڑ لے لیدی اے

سارے پیر دا پنڈا کرنا اوس چھڈ دتا اے

میرے گھر کم کرن آلی عورت ہفتہ ہو یا ویاہ گھتی اے

ہنیری

کرک اے میریاں گلاں وچ
 تے اکھاں کھارے گھوہ
 انج اے ساڈا ہونا
 جیویں نیتی بنا وُضو
 ہر یاد ہوئی اے سول میاں
 تے لوں لوں رسدا لہو

تھی دے دے کھہارنی آں
 نت ڈھیری جاندی ڈھے
 اگے گھوہ تے چھے کھائی
 کس واہے گئی آں پے
 ڈکھ سکھ دی کوئی تھاں نہیں
 کیوں بھار لوے کوئی لے
 اک اڈاری دی مار میاں

میرا خوشیاں نال سجوگ
 ہور دوا داڑو کردے نیں
 ہور اے میرا روگ
 جھلے کملے شاطر چا تر
 اُرلے پرلے لوک

ادھی رات تر بھکدیاں تے
 ادھی گندیاں تارے
 سُنیا سی ایہہ وڈیاں توں
 کہ اپنا چھاویں مارے
 ورا ورا میں تھک گئی آں
 تے اک گئے نیں ہُن لارے

مُڑ وطاناں نوں ماہی وے
 تیرا راہ تکدا اے کوئی
 دل مردا میرا سو سوار
 جد بات کسے تیری چھوہی
 ورھیاں توں ورھے لنگھدے جان
 کوئی صبر دی حد وی ہوئی
 کرک اے تیریاں گلاں وِچ

تے کھارے گھوہ نیں اکھاں
 سُکھ دیویں بھاویں دُکھ دیویں
 میں جندرے مار کے رکھاں
 اک دو نہیں تن چار وی نہیں
 تیتھوں واراں پتر لکھاں

وین

واہ جان اپنی میاں کون کسے دی سولی چڑھدا
ہیر نمائی نوں، ہر واریں کوئی کھیڑا ای کھڑدا

ذات گھلی ہر بات گھلی چنے بھرم سن مئے
ویری دی دھی نوں وی کوئی مار مار نہ سٹے

دُور دُور نہ دسدا ماہی جیہڑا ویہندا سٹاں گجھیاں
کنڈتے ہتھ رکھدا پر اوہنوں زریاں گلاں ای چجیاں

پڑے نی کتے رہ وی جا مینوں ساہ نہیں دوجا آؤندا
ماں جایا نہ مٹر میرا نال کیہڑا مینوں لاؤندا

اپنے گل وچ پا بانہواں میں کیتے اپنے وین
جیویں گل جہان دیاں دھیاں وارث شاہ نوں کہن

پہلا معشوق

ست ورھیاں دا بچہ

پیارا، بھولا بچہ

اکھاں وچ نچدے تاریاں والا بچہ

چھوٹے چھوٹے پھل ماں واسطے کٹھے کردا بچہ

اپنی ماں دے گل بانہواں پا کے سون والا بچہ

کہندا اماں تیرے نال نہاواں

کہندا اماں سونے رنگ دے لیڑے پا

کہندا اماں بغیر بانہواں دی قمیض تینوں پھبدی اے

کہندا اماں لال نیل پالش لا

کہندا اماں کالی جُتی پا

ماں دے پیراں نوں گت کتاڑیاں کڈھدا بچہ

پیارا بچہ

میںوں یاد دواندا اے

میں وی اپنے پیو دے گل

بانہواں پا کے سوندی ساں

بھوریاں

بھوریاں بھوتریاں کنجراکھاں نت کیتا جیہناں مُرید
جاگ لگا کے مہر دی دن مولوں لیا خرید
جد آکھی گئی سہاگنی ہر دن ہو بنیا عید

ازلاں توں ہاں سائیاں تیرے بجر دے ہل وچ جتی
چک چک کے سر تکاں پر میں جتی دی جتی
سدا لئی ہو گئی پاک میاں جد نال تیرے میں سستی

ورتاویاں دی رسوئی

صبر دیاں وڑیاں
 پوٹے دیاں رتجھاں
 ہتھ دے اُنے سُننے
 ہانڈی بچ پکی بھکھ
 گھرے بچ ڈھکی تس
 چرنے تے گتی آس
 دَوری بچ کٹیاں یاداں
 سِل تے پَسے اتھرو
 کتے کتے ہُن دِسدے نیں
 کدی کدی ہُن لبھدے نیں

بنیرے تے رکھیاں اکھیاں
 تندُوری بچ لگی تانگھ
 کڑا ہے بچ چیدا ساڑا
 بھروسے دی بوہر
 دادر بھلیکھے

چائی بیج رڑکی واشنا
 منجی تے سکدی بھن
 دنداں تھلے دتیاں راتاں
 کتے کتے ہن لبھدے نیں
 کدی کدی ہن دسدے نیں

ممتا نال گنھی گلی
 گھر دا پکا ساتھ
 پرچھتی تے لشکدا آہر
 ہاسیاں بیج ردھے دن
 موہ نال مونہوں مونہہ بھڑولا
 گرڈکدے غصے تے کواسی چپنی
 رانگی چنگیر بیج شکر دے پونے
 عشق دے پکے بھانڈے
 کتے کتے ہن لبھدے نیں
 کدی کدی ہن دسدے نیں

انتکاہل

وکیہ کے چاننی رات

اڑدی کوئی برات

سُن کے پیار دی بات

مینوں آوندی انتکاہل

ویلا چل گیا چال

جدوں ہسے کوئی بچہ

کوئی آکھے میں ہاں سچا

جی ہوندا میرا کچا

مینوں آوندی انتکاہل

کوئی نہیں میرے نال

پُھل کھردے ون سونے

پر ڈکھ نے سکھ نہ جنے

بند خوشیاں تے گئے بھنے

میںوں آوندی اتکاہل

ٹوٹے ہوگئی ڈھال

جدوں ونڈدا اے کوئی بھار

نویں کردا قول قرار

کوئی کہندا کسے نوں یار

میںوں آوندی اتکاہل

کوئی اکھ نہیں بنا وال

نہ ڈھول میرا نہ مکھنا

ایہہ ہوندا ہونا سکھنا

میں کسے دا کیہ اے رکھنا

میںوں آوندی اتکاہل

ہُن کیہ پُچھنا اے حال

کرلاں گے

نوالاں لاہن وانگر
 اسیں کنے کم بھلکے پا دینے آں
 چاچے دا حال پُچھنا
 برکت ڈرائیور دی دھی نوں کتاباں مُل لے کے دینیاں
 ہُنے ترقی ملے یار نوں ودھائی دے پُھل بھیجنا
 یار جانی نوں نظر بھر کے ویکھنا
 گھر والی نوں نویں لیڑے لے کے دینا
 آپنی کالر والی قمیض دا سبھ توں پٹھلا بٹن پٹکا کرانا
 اڈی توں پائیاں نیلیاں جراباں سٹنا
 کیڑے لگا دند کڈھانا
 سیال بچ نہانا
 چادراں اُچھاڑ بدلنا
 منجیاں گرسیاں پرانہہ کرا کے بوہکر دوانا
 ماں نوں خط پانا
 اپنے اندر جھاتی مارنا
 اسیں نوالاں لاہن وانگر
 کنے ہی کم بھلکے پا دینے آں

ہجر دی پہلی

اج ہجر دی پہلی اے
ایہہ مہینہ سال بچ کنی واریں چڑھدا اے

تانگھ اپنا بودا کھوہوے گی
گھلے بُو ہے ڈھوہوے گی
تیری یادنوں مل کے رووے گی

ایہہ مہینہ نہ سووے گی
جان اپنی نون کھوہوے گی
اتھرو اتھرو نال دھوہوے گی

ہر دیہاڑا اگے توں بگا
تے ہر رات پچھلی توں ساوی ہووے گی

ڈھپاں زہری
چاننی کاٹویں
تے فجر ڈیگر ہووے گی

ایس واریں ایہہ مہینہ ہفتے پچھوں مُڑ چڑھ پیا اے

لوڑ

میرا پنڈا تیری تانگھ بچ انگارا ہو یا پیا
 میریاں بلیاں تیری تس بچ ترپڑیاں گنیاں
 رو رو کے مرن نال ایہہ روگ ول نہیں ہوندا

ہتھ لا کے مینوں دینہہ کر دے

میں دن وانگر چڑھ جاں

پیار دا بوہا کھول

اندر اک ہور ای دُنیا اے

پیا میں جھلی کملی ہوئی

ایہہ سڑنی اڈیک نہیں مکنی

میں تیرے صدقے

میں تیری لوڑنوں ہسدے متھے ملنی آں

میانی صاحب

شہر دے اندر شہر اک ڈٹھا وسدا تے ویران
 منٹ سکنٹ کھلی نون لکيا سکھ بچ آ گئی جان
 اڑچن کوئی اڑچن نہ رہی ہر گل ہو گئی آسان

کمرہ اک پا لینا اتھے کوئی اپنی تھاں وی ہوئے
 بڑیاں نون اسیں ہسدا یاں ڈٹھا ہن سانوں کوئی روئے
 کیہ فرق کسے پیندا اے جگدے رپئے کہ سوئے

ا. ل. م

ا اک دا بوٹا جیہڑا کوڑا زہر مثال
 ل لا ریب فی کہ میں آں تیرے نال
 م میری گکھ دا ویڑھا جتھے کھیڈے تیرا
 بال

دوسطره

سائیں باجھوں مال دوہیلا ہتھ نہ پھیرے کوئی
ناں الف دا چھڈ دتاتے فیر نہیں لبھنی ڈھوئی

پئے

تھالی وچ بیر ہووے

کل راتیں جو ہو یا اج راتیں فیر ہووے

ہتھ چک کے خیر منگاں

رب اج دیندا پیا اے، تینوں ماہی، ٹھہر، منگاں

ویلا فجر دا دُور نہیں

میرے نال اینویں رُسیا ایں میرا کوئی قصور نہیں

پانی کھل وچ وگدا نہیں

جتنا سوہنا توں لگنا ایں کوئی دُوجا لگدا نہیں

دِن چڑھیا تے رہی میں سوئی

ہور گلاں ہوئیاں سن پیلے رنگ دی تے گل نہیں ہوئی

بس ایس واریں معاف کریں

ہس کے نہ بولیں سجناں پر دل نوں تے صاف کریں

بُکل

بہار جیویں صرف تیرے گھر کھڑی اے
 ون سونے پھل تے پھل تے گھاہ
 تے نویں نویں پتراں والے رُکھ
 جیویں اتھے ای کھڑے نیں

میںہہ جیویں صرف تیرے ویڑھے وسدا اے
 کوکل بولے تے کوٹھاتے پرنا لے
 تے لال اٹاں
 جیویں ہور کتے وی گلے نہیں ہوندے

دُھپاں جیویں صرف تیرے ول لگدیاں نیں
 سوانیزے تے قہر داسیک
 جیہڑا لوں لوں لُوہ دیندا اے
 تے ہتھاں پیراں دیاں تلیاں تے چھالے پئے جاندے نیں

لکر جیویں صرف تیرے بُوہیوں باہر پندا اے
 بند باریاں دیاں وِریاں چُگاٹھاں وِچوں آوندی سیت
 میریاں نینہاں ٹھار دیندی اے
 مینوں اپنی بُوکل مارن دے

ان چیتے

کوئی کم دی شے سٹ گھتی اے
پر چیتا نہیں کہ کیہ

نہیں ہوندا

انج پنڈا گھلیا اے میرا کہ کجن نہیں ہوندا
 موت سرتے اپڑی اے پر بھجن نہیں ہوندا
 اوکھا ویلا ہووے تے کوئی جن نہیں ہوندا
 ایس واریں انج ٹٹی آں کہ بھجن نہیں ہوندا
 ویکھ تینوں بھکھ ودھدی اے ماہی رجن نہیں ہوندا

دوسطره

غیر ہووے تے غیر کراں، اوہ میرے اپنے آپ دا اے
کھار نہ کھا بابل ایڈی، مینوں تیرا رُوپ اوہ جاپدا اے

ماہی

دُھپاں نوں اگ لاواں ماہی
 تینوں چھاویں بہاواں ماہی
 تیرے صدقے جاواں ماہی
 توں پُت میں وانگر ماواں ماہی

دوسطرہ

کنج وراواں پنڈے نوں تیری بھکھ نال جد گراوے
کوئی نیانا رو رو جیوں اخیر ضدے پے جاوے

پگھریاں

نویں پکدے گڑ وانگر
 پگھریاں اکھاں
 روح نوں پرچدیاں
 تے سنگاں نوں سدّے دیندیاں نیں
 ظالم رحم کرے تے سہار نہیں ہوندا

دوسطره

اپنے گھر بچ گھوہ ہوندیاں اسیں منگ دا پانی پتا
ماں بولی نہ بولی توں ساڈے نال دھرو کیوں کیتا

اللہ سائیں

اللہ سائیں چُچھ کے کوئی کم نہیں کردا
 نہیں تے میں اوہنوں آہندی
 میرے لئی اک بندہ بنائے
 جیہڑا اوہدے جیہا ہوئے
 اوہدے وانگ سوچے
 اوہدی طرح دے
 اوہدے وانگ سہارے
 دنیا ویہہ اے تے اوہ چوہیہہ ہوئے
 پر اللہ سائیں چُچھداتے نہیں
 تے میں اوہدے نال ای بھورا چٹا وقت
 لنگھا کے بھتی ساری ہو جانی آں!

قیدی

تیرا جھاؤ لا پیا پر توں نہیں سیں
جیہنوں سوچنی آں اوہ کیوں نہیں سیں؟

میںوں میرے اندر ڈک کے ہُن
کن لا کے باہروں غور دی سُن

کسے پاسے لگ

حوصلہ ودھاواں تے گھٹدا اے دل ماہی
 مینوں پہلاں مار دے فیر دُنیا نوں مل ماہی
 اگے لگ جا میرے یا مینوں اگے لا ماہی
 میری تھی کھائے، یا مینوں کر کے کھوا ماہی

چنڈال

جد دی میں اپنے نال ہوئی
بلکائی گھٹیا، چنڈال ہوئی

جیہڑا دسیا نہ جائے اوہ حال ہوئی
جیہڑا پایا نہ جائے اوہ سوال ہوئی

قرض بچ جکڑیا وال ہوئی
ڈاڈھی کوچھی ڈاڈھی کنگال ہوئی

بھر ساون بچ آیا کال ہوئی
بھیڑی جیہی کوئی فال ہوئی

خوشیاں دے اگے ڈھال ہوئی
جتی بازی بچ ہاریا مال ہوئی

کسے کیدو جیسے دی آل ہوئی
گلیاں لکڑاں دا ٹال ہوئی

واشنا بچ وگی رال ہوئی
کسے لوبھی دی اکھ دا وال ہوئی

وچھوڑے دا اک ہور سال ہوئی
ساں ہونی پر خال خال ہوئی

چُرنگ ماریا ہڑیاں ہوئی
پالا، کورا، سیال ہوئی

کسے چندری دا چندرا بال ہوئی
ماواں نہیں، دھیاں والی کاہل ہوئی

پُھل گلاب توں وانگ میں زال ہوئی
اپنے آپ بچ اُنیا جال ہوئی

ہلکائی، گھٹیا، چندال ہوئی
جد دی میں اپنے نال ہوئی

زال: رستم دے پیو دا ناں، جیہدے وال جماندرو چٹھے سن

ووہٹی

توں پیار دی گل اج کیتی تے
میرا دل کیتا میں سر کج لاں

بھٹھی

اتھریاں کر گیا سین مینوں
 تیرے بعد وی اتھری رہی
 بھٹھی جیہڑی بھننا گیا سین
 اوہ مگروں وی تتی رہی

وگ

تیرے ہتھوں چھٹ کے

بھجنا، بھجنا، رجننا، سجننا

گھلنا، بھجنا

اٹھنا، ڈگنا، رکننا، مکننا، دسنا، لگنا

ڈھیننا، رہنا، کھیننا، کھلونا، بہنا، سہنا

چڑھنا، لہنا، ولنا، رلنا

پانا، لاہنا، لانا، لوہنا

وسنا، ہسنا، رونا، چھوہنا، کھوہنا، ہونا

گھلنا، جمننا، کنبننا، انبننا، گواچنا، لبھنا، پھبنا

لیاونا، کھڑنا، اڑنا، پھڑنا، لڑنا، وڑنا، سرٹنا

چکنا، دھرنا، ڈبنا، ترنا، جرننا

چتنا، ہرنا

جھبیاں جیونا مرنا

Orgasm = وگ

سیال دے ڈھول

میری ماں دے جہیز دیاں
 آتشی گلابی پھلاں والیاں دو رضائیاں
 میریاں پہلیاں یاداں وچوں دو
 اوہناں اندر سیال دے دیہاڑے
 آہنے بنا کے، میں تے میرے بھرا
 اک دوجے نوں کہانیاں سناندے
 گلاں ونددے

سیال دے آون دا ڈھول پھدیاں
 دو رضائیاں
 اوہ گھر نہ رہیا
 ماں پیو نہ رہے
 بھرا ٹر وطنوں باہر گئے
 یار وی گئے

اوہ رضائیاں ہورے کدھر گواچ گئیاں
 نال گواچیا کیہ کیہ

پنڈے وچ چھری کنہنی تیکر کون اپڑے
 اُنج ای پئے نیں اونی سوتی کپڑے
 ہر تھاں ٹھری پئی اے سنے گوڈے گئے
 سیال دے اپڑن دا ڈھول کون پئے؟

کلی

تیری تانگھ وچ نیند نہ آؤندی
میری تانگھ وچ جاگے کون؟

سوچ سوچ اینج کھج گئیاں ناڑاں
جیویں نویں منجی دی دؤن؟

بھک منگی

میں بھک منگی
 کدی نہ کھاواں روٹی چنگی
 سر کج لاں تے پیروں ننگی
 میں بھک منگی

سو دے ویکھے چاہواں دے
 ہاسے بدلے ہاواں دے
 جھوٹھے سہارے بانہواں دے
 ہر موقع ہر راہ توں لنگھی
 میں بھک منگی

ہر بوہے تے جا بیٹھی
 سارے ٹل میں لا بیٹھی
 کنڈے ہر تھاں پا بیٹھی
 نہیں مکدی کرماں دی تنگی
 میں بھک منگی

اپنیاں غیراں ٹوہ لئی میری
 بوٹی بوٹی کھوہ لئی میری
 مُونہہ دی روٹی کھوہ لئی میری
 میرے نالوں ہلکی سُتی چنگی
 میں بھک منگی

ٹاکرا

میریاں اکھاں جیہیاں اکھاں، اکھاں وچ پا کے کہندا اے
اپنے آپ نال واہ جے پئے فیر دس کیسا رہندا اے

وچھوڑا ساک

کر لیاں سپاں نال مڑھی کس میری لوئی اُنی
 زہر دی گئی ٹھونہی بوٹی کھیس وچ کاہنوں گنٹھی

رات ساری ننگے پنڈے نوں کھیس ایہہ ڈنگدا رہندا
 جیہا ڈھیٹھ اے پاٹدا وی نہیں مگروں وی نہیں لہندا

ٹھیک

نیو نیل نین لک، پٹ، تلیاں
ساڑ سینے وچ، لتاں کھلیاں
کیہ کیہ سوچ کے رنا ملی آں

پنڈیاں رہنڈیاں کن من کنیاں
پہر لنگھاواں وٹ وٹ تنیاں
نہ میں منایا اے نہ میں منی آں

وٹہ سٹہ

بھکھ دی بُرکی ترہہ وِچ بھيوں کے ڈھڈنوں آہرے لانی آں
خالی بھانڈا ٹھنڈے چلھے چاڑھ کے ڈنگ ٹپانی آں

اڑکاں ہوئے والاں نون میں کنڈیاں نال پئی واہنی آں
جھکھڑ، ڈھپ دے لیزے سواں کے ننگے پنڈے پانی آں

ہور کسے دا کم سی تے میں ہور کسے اگے ڈھنی آں

جی آیاں نوں

جی آیاں نوں مٹھیے پڑے
 تیرے سوہے سگن والے لیرے
 جی آیاں نوں اک واری فیر
 لیکھاں دے کنے پھیر
 میریاں اکھاں وچ تارے
 سُننے لین ہلارے

سینے وچ ڈھول وجدے
 پیر چھم چھم، دھم دھم نچدے

دھم دھم نچدے ای جان سٹیو
 میں کر کے سبھ کجھ دان سٹیو
 پیار دی گل جدوں چھوہی
 میری گود بھرائی ہوئی
 کاہدی سنگ ہُن کاہدا اوہلا
 دس جانا سبھ نوں ڈھولا

پنڈا لویٹ کے تیرے دوالے
 نوں پیار دے دیوے بالے

ایہناں دیویاں رہنا اِنجے بلدے
 تیرے میرے جیسے کدی کدی رلدے
 پھڑائی دین دے میں صدقے جاواں
 بوہیوں باہر کدی نہ پیر پاواں
 مٹھے بول تیرے، لُونیاں اکھاں
 اینیاں خوشیاں نوں میں کتھے رکھاں
 چیتا رکھیں اسیں اپڑنا اے توڑ
 جی آیاں نوں اک واری ہور

دوسطره

کدی نہ سُفنا ویکھنا گڑیو کدی نہ سُفنا کوئی
جس جس اکھ نے ڈٹھا سُفنا اوہو اکھ ای روئی

کنجر

دل کنجر اے، دلا اے، نت سودا کردا پھر دا
 راہ جانڈے اک بندے نوں من لیندا سائیں سر دا

جگنی

میری جگنی دے دھاگے ساوے

اوہدے ساہنے تے کوئی آوے

اوہ کسے نوں کول نہ بہاوے

سائیں میریا جگنی ٹھدی نہیں

کوئی کم دی شے ہن سٹدی نہیں

جگنی کوئی وڈی پھڑدی نہیں

جدوں چتن لگاں اوہ ہردی نہیں

جیویں کہواں کدی اُنج کردی نہیں

سائیں میریا جگنی رب دی اے

اوہ کدوں کسے کولوں دبدی اے

جگنی دیاں اکھاں تیر

اکھاں اکھاں وچ ہوئی اخیر

کیتے کنجر اوس فقیر

جگنی کدی لوتی لاندی نہیں

اوہ ہر کسے نال آندی نہیں

میری جگنی جیہا نہ ہو

اوہدی وکھری جگ توں ٹور

پھڑ لیندی دل دا چور

سائیں میریا جگنی سیانی اے

اوہ ہر گرو نالوں گیانی اے

میری جگنی دے سوہنے پیر

ٹُر پئی گھروں کرن نوں سیر

رہا خیر کریں ہُن خیر

سائیں میریا جگنی پئی جاندی

جو کول سی میرے لئی جاندی

میری جگنی دے مگریں پے گئے
 جیہناں ویکھیا اوس تے رہ گئے
 اینویں راہ جاندی نال کھیہہ گئے
 سائیں میریا جگنی بولدی نہیں
 جدوں مٹھ لوے فیر ڈولدی نہیں

میری جگنی نوں لبھن نیانے
 جگنی آکھے تسیں او سیانے
 میرے لاہے تاں نیں لاہنے
 سائیں میریا جگنی کہندی اے
 پئی نام علی دا لیندی اے

میری جگنی نوں لبھن ماپے
 جگنی سہیڑ کے نویں سیاپے
 ہوئی اپنا شریکا آپے
 سائیں میریا جگنی اڑ گئی اے
 ٹھونہیاں والے گھوہ وچ وڑ گئی اے

میری جگنی نوں لبھن یار
لاون چارے کئی ہزار
جگنی ویکھیا نہ اک وار
سائیں میریا جگنی ہولی نہیں
اوہنے گل کسے دی گولی نہیں

میری جگنی نوں لبھن سارے
جگنی راول توں چند وارے
راول جگنی دی سرکار اے
جگنی تے راول وکھ نہیں
جیہنوں نہیں دسدا اوہدی اکھ نہیں

جگنی کدی نہ پائیاں ونگاں
کہندی کس گلے میں سنگاں
جیہڑا حق اے کیوں نہ منگاں
اج سبھ نوں جگنی رو بیٹھی
اوہ سچے سائیں دی ہو بیٹھی

دوسطرہ

اوبھڑ ساک دی کیہ گل کرنی، ہو گیا جو کجھ ہونا سی
بھار پرایا موڈھیاں اُتے، ڈھو لیا جتا ڈھونا سی

کیہ دساں

گھچاں کڈھدیاں تانگھاں تھک ٹٹ کے ہن رہ گئیاں
 ہر گئیاں درداں سڑ گئیاں سدھراں جھٹ پچ کیہ گجھ سہہ گئیاں
 چڑھیاں ندیاں عشق دیاں کدی چڑھدے چڑھدے لہہ گئیاں
 کیہ دساں تینوں کیہ گلاں مینوں کد کد کج کج یہہ گئیاں

دوسطرہ

آپ لبھن چلی ساں تیرے درشن ہوئے
گھوہ اپنیاں اکھاں دے بھر لاں لوئے لوئے

پنچاں دے ناں

میںوں دتی گئی: سمجھوتہ کرن دی گُوھتی، اُشکل، اُنکل
خواری، اڑنگی، السیٹ، برہوں، اک حیاتی

میرے اندر پایا گیا: ترٹھ، جرن، گجھن

میںوں بھتیا گیا: رواجوں نال، پگ نال، چھل نال، ول نال،
چھیروں، گلیڈواں نال، متھ کے

میریاں کھچیاں گئیاں: ناڑاں، ڈوراں، لوڑاں، گتاں، مہاراں، تلاں

میںوں کینا گیا: وزگا، نیواں، بے حال، روگی، لستا، بے وس،
آمادہ، اسیر، اکلا، کواسا، اوازار، اوپریاں، حوالے

میںوں سمجھیا گیا: ماڑی، بگھوتر، پیر دی جتی، کھروی، اکھر،
ملکیت، آستک، آکی، ابھاگی، لس، سوکھی، بدھی، بھار،
دوشی، ماھ

میرا بھٹیا گیا: بوہا، متھا، لک، گٹ، مُڈھ

میری کھوہی گئی: منشا

میری لئی گئی: انھے واہ، اینویں، آڑ، آشا

میںوں لایا گیا: بئے، کونے، ٹچکار اُتے، لانبو، آہرے، جندرا،

دابا داء، ڈکا، گھاء

ہُن ویلا آ گیا اے کہ میں دیواں: سزا، حکم، اپدیش، لارے،

ہلارے، بانہہ

تے ہوواں: آپ مُہاری، ان جھک، اجیت

Acknowledgement

I thank all those people who, ever since I can remember, have criticized and provided resistance to the sounds I heard, to my way of seeing things, to my spoken word and to everything I did.

If not their continuous efforts, this book would not have been possible.

I take this opportunity to request them to continue as they have, so that I may be able to produce more.....